

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord bij de Italiaanse uitgave	7
1. De roeping van de christen in de huidige samenleving.....	9
2. De transformerende kracht van de liefde	17
3. Kennis: een voorwaarde om te kunnen liefhebben en genezing te brengen	27
4. Niemand kan geven wat hij niet heeft: authentiek christen zijn	45
5. De vroomheid van kinderen en de diepgaande leer van theologen.....	51
6. Een voorbeeld zijn: eenheid van leven	63
7. Een influencer zijn.....	71
8. Een benadering vanuit het Evangelie.....	81

Voorwoord bij de Italiaanse uitgave

Het boekje dat de lezer nu in handen heeft, is oorspronkelijk gepubliceerd in 2019. Het is vertaald in vele talen, van het Engels tot het Chinees, en nu heb ik het genoeg om ook de publicatie van de Italiaanse vertaling mee te mogen maken.

Sinds 2019 is er veel veranderd in de wereld. We zouden kunnen zeggen dat de wereld een omvorming van binnenuit heeft ondergaan. Ik heb mij dan ook afgevraagd of het nodig was om de tekst van dit boek te actualiseren, maar ik ben tot de conclusie gekomen dat dit niet nodig is. Natuurlijk, de Covid-19 pandemie heeft ons allemaal geraakt. Wij staan vandaag de dag voor andere uitdagingen dan we twee jaar geleden voor mogelijk hadden gehouden. Echter, datgene wat we in dit boek naar voren willen brengen, is nog steeds actueel. Sterker nog: de boodschap die erin is vervat, is alleen nog maar actueler geworden, want er is in deze wereld vandaag de dag veel verdriet, en dus heeft ze nog meer behoefte aan onze liefde dan voorheen. We moeten nog meer mededogen en barmhartigheid aan de dag leggen, en de benadering vanuit het Evangelie, waarmee we onze relaties met anderen vormgeven, moet nog meer een levende werkelijkheid worden dan ze al was.

(...)

Mariano Fazio
Rome, 19 maart 2021

1. De roeping van de christen in de huidige samenleving

“De Heer vraagt alles en wat Hij biedt, is het ware leven, het geluk waarvoor wij zijn geschapen. Hij wil dat wij heilig zijn, en verwacht niet dat wij ons tevreden stellen met een middelmatig, verwaterd, onafhankelijk bestaan. In werkelijkheid is vanaf de eerste bladzijden van de Bijbel op verschillende wijzen de roeping tot heiligheid aanwezig. Zo nodigde de Heer Abraham uit: ‘Richt uw schreden naar Mij en gedraag u onberispelijk’ (Gen. 17,1).”¹ Met deze woorden opent paus Franciscus zijn apostolische exhortatie *Gaudete et exsultate* (Verheugt u en jubelt) die volledig is gewijd aan het thema ‘heiligheid’.

De stelling dat alle mensen geroepen zijn tot heiligheid, die reeds voorkomt in de Heilige Schrift en met name in het onderricht van Jezus, is met bijzondere nadruk verkondigd tijdens het Tweede Vaticaans Concilie. In de dogmatische constitutie *Lumen gentium* wordt zonder omwegen gesteld: “Uitgerust met zoveel heilzame middelen worden alle gelovigen van iedere staat en stand, elk volgens zijn eigen weg, door de Heer geroepen om volmaakt en heilig te zijn, zoals de Vader zelf volmaakt is.”²

¹ Franciscus, apostolische exhortatie *Gaudete et exsultate*, nr. 1.

² Tweede Vaticaans Concilie, dogmatische constitutie *Lumen gentium*, nr. 11.

Een van de voorlopers van deze leerstellige uitspraak was de heilige Jozefmaria Escrivá, de stichter van Opus Dei. Op 2 oktober 1928 ontving hij een bijzondere inspiratie van Godswegen die hem in staat stelde in te zien dat de Heer aan alle gewone mannen en vrouwen de roeping heeft meegegeven om zich te heiligen, te midden van de dagelijkse beslommeringen die het leven met zich meebrengt. In zijn geschriften vinden we vele passages terug waarin hij aan deze leer refereert. We citeren één uitspraak, die indringend is juist doordat hij zo kort en krachtig is:

“Allen zijn geroepen tot heiligheid. De Heer vraagt eenieder om lief te hebben: of men nu jong is of oud, gehuwd of ongehuwd, ziek of gezond, geleerd of onwetend. Het maakt niet uit welk beroep men heeft of waar men zich bevindt.”³

Graag wil ik stilstaan bij de zin: “Het maakt niet uit welk beroep men heeft of waar men zich bevindt.” Reeds vóór het Concilie waren vele christenen van mening dat alle mensen geroepen zijn tot heiligheid, maar vaak was het idee daarbij om midden in de wereld het kloosterleven te imiteren. Het bijzondere daarentegen van de leer van de heilige Jozefmaria is dat juist het gewone leven, inclusief alle gewone omstandigheden waarin het grootste deel van de mensheid het leven doorbrengt, voor het grootste deel van de mannen en vrouwen van alle tijden de geëigende plaats is om heilig te zijn. De manier waarop men hei-

³ Heilige Jozefmaria Escrivá, *Vrienden van God*, nr. 294.

lig is, moet er een zijn die past bij leken – en dat wil zeggen dat het gaat om een leven in de wereld.

Terugkomend op *Lumen gentium*, nadat daarin is vastgesteld dat alle mensen geroepen zijn tot heiligheid, wordt er specifiek gesproken over de rol van de leken in de wereld.

“De gelovigen moeten dus het wezen en de waarde van heel de schepping en haar gerichtheid op Gods eer erkennen en elkaar ook door hun wereldlijke arbeid trachten te brengen tot een heiliger leven, opdat zó de wereld bezielde mag worden door de Geest van Christus en haar doel zekerder mag bereiken in rechtvaardigheid, liefde en vrede. Bij het vervullen van deze taak op alle terreinen van het leven nemen de leken de eerste plaats in. Zij moeten derhalve door hun bekwaamheid op profaan-wetenschappelijk gebied en door hun activiteit, innerlijk geadeld door Christus’ genade, hun best doen om het geschapene volgens de bedoeling van de Schepper en overeenkomstig het licht van zijn woord te veredelen door de menselijke arbeid, de techniek en de cultuur, en dit ten bate van alle mensen; verder moeten zij bijdragen tot een juistere verdeling van de aardse goederen, zodat deze in overeenstemming met hun aard in dienst komen te staan van de universele vooruitgang in de menselijke en christelijke vrijheid. Langs deze weg zal Christus door de leden van de Kerk heel de menselijke samenleving steeds meer doordringen van zijn heilbrengend licht.

Ook moeten de leken door bundeling van hun krachten de wereldlijke instellingen en omstandighe-